gaudere cunctis ṗuum c̄:
cunctis salus sit hec dies
Sit trinitati glā mar
tinus ut confessus est:
cuius fidem ṗ opa ī nos
et ipē roboret Amē ℣. Ama
uit eum dominus. Ad ma̅ ℟.
O beatum uirum cuius aīa
paradisum possidet unde ex
ultant angli letantur archā
gli. chorus scōrum proclamat
turba ūginum īuitat ma
ne nobiscū in etnum. Oro
Deus qui nos
conspicis q ex
nulla nrā uirtute subsi
stimus concede ꝓpicius.
ut intcessioē btī marti
confessoris tui atq3 pō
tificis: contra omnia
adūsa muniamur. P
Inuit. Unum deum ī
trinitate fidelr adoremus.

Cuius fide. uixit sanctus
ꝑsul martinus ꝓ Deunte ꝑ
Rex xpē In ṗ. noc. añ.
Martinus ad hunc cathecu
minus hac me ueste cōte
xit ꝓ Beatus uir ℣. Scē
trinitatis fidem martinus
confessus est ad btissimā
grām ṗuenit ꝓ Quare.
℟. Ego signo crucis non
clipeo protectus aut galea
hostium cuneos penetrabo
securus ꝓ Do. quid ℣. Ama
uit eum dominus. L. i.
Sanctus mar
tinus obitū
suū longe āte
presciuit. Dixitq3 suis
fr̄ibus dissolucionem
sui corporis īminere.
Interea causa accidit: qua
clericis īt se discordātib3
pacem reformauit. ℟